

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref:	Vår ref:	Arkiv:	Dato:
04/4209 SL otj/rla	GA/Petr.forskr.endr	52	21.03.07

OLF-høring om endringer i petroleums-skatteforskriften m.v

Innledning

Oljeindustriens Landsforening, OLF, viser til høringsnotat fra Finansdepartementet datert 20.12.2006 vedrørende forslag til endringer i forskrift av 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum (petroleums-skatteforskriften) og forskrift av 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen (eie/leie-forskriften).

Forslaget er en oppfølging av de nye reglene om skattemessig behandling av finansielle poster i lov av 15. desember 2006 nr. 75.

Hvilke poster skal medregnes som rentebærende gjeld etter § 3 d

Under punkt 2 i høringsnotater foreslår departementet utfyllende bestemmelser om hva som skal inngå som "rentebærende gjeld" i beregningsformelen. Bakgrunnen for og begrunnelsen for forslaget er i hovedsak omtalt i høringsnotatet punkt 2. Forslaget gir relativt detaljerte bestemmelser om hva som skal medtas og hva som ikke skal medtas som "rentebærende gjeld".

Når det gjelder hvilke rentekostnader som skal inngå i beregningsformelen, foreslår departementet "ikke noen uttrykkelig regulering i forskriften" (høringsnotatet side 6). De begrensninger departementet foreslår i forhold til "rentebærende gjeld" vil imidlertid i stor grad også innebære begrensninger i forhold til "rentekostnader".

OLF oppfatter departementets forslag slik at rentekostnadene og valutapostene, som skal fordeles etter ny formel for tilordning av rentekostnad mellom sokkel- og landskatteregimet, må ha direkte forbindelse til gjennomsnittlig rentebærende gjeld, som inngår i fordelingsbrøken. Med andre ord at det kun er renter hvis tilhørende "rentebærende gjeld" er med i beregningsformelen, som skal tas med. Øvrige rentekostnader og valutaposter, som gjelder lisensoverdragelser, leverandørgjeld, kundefordringer og renter på terminskatt osv., siden disse er positivt unntatt fra gjennomsnittlig "rentebærende gjeld", vil i utgangspunktet bli direkte henført til landskatteregimet for skattemessig fradrag.

Departementet har i forslaget til ny § 18 listet opp gjeldsposter som ikke skal inkluderes som "rentebærende gjeld", og renter/valutatap knyttet til disse postene vil da ikke inngå i beregningsformelen. OLF er enig i at ikke rentebærende gjeld som leverandørgjeld, regnskapsmessige avsetninger og utsatt skatt holdes utenfor. Dette følger etter OLFs oppfatning allerede av hovedregelen om at det er rentebærende gjeld som skal inngå.

Skyldig vederlag og refusjoner ved overdragelse av utvinningstillatelser kan også OLF se at det er hensiktsmessig å holde utenfor, da det er underlagt særlig regulering etter petroleumsskatteloven § 10, 1. ledd.

OLF kan imidlertid ikke se noen grunn til å unnta rentebærende gjeld beregnet ut i fra skyldig renter på terminskatt og resterende skatt i sokkelregimet. En gjeldsfinansiering av riktig terminskatt ville vært inkludert i "rentebærende gjeld".

Forslaget om også å ekskludere erstatningskrav fra rentebærende gjeld kan ha som konsekvens at renter i forbindelse med tvistesaker med leverandør(er) for å fastslå kostpris for et driftsmiddel på sokkelen, blir henført til landskatteregimet. Tvistesaker kan bli avgjort ved forlik, voldgift eller rettssak, og avgjørelsen kan først foreligge flere år etter at leveransen er fullført. Etter ordlyden i bestemmelsen vil eventuelle renter i denne forbindelse bli henført til landskatteregimet selv om de positivt gjelder erverv av et sokkeldriftsmiddel, mens oppgjør knyttet til hovedstolen vil gå mot sokkelskatteregimet. Det virker klart urimelig når bakgrunn for en slik rente er en disputt for å etablere korrekt kostpris til et sokkeldriftsmiddel, at det ikke skal gis fradrag for disse kostnadene i samme skatteregimet som inntektene til driftsmiddelet blir innvunnet. En mulig løsning kan være at det i forskriften, på tilsvarende måte som for renter knyttet omfordeling, gis en regel om at slike renteutgifter/-inntekter blir direkte å henføre til det skatteregimet, som driftsmiddelet (tvistegrunnlaget) blir skattlagt i. I tidligere forlik mellom rettighetshavere og den norske stat om "produksjonsavgift" ble det avtalt mellom partene at rentegodtgjørelsen skulle henføres til sokkelskattepliktig inntekt, og unntatt fra fordelingsregelen for finansnetto. Dette ble bindende for beskatningen selv om denne behandlingen ikke følger av petroleumsskatteloven.

OLF legger til grunn at periodiserte rentekostnader for såkalte nullkupongsobligasjonslån vil inngå både i rentekostnader og gjennomsnittlig rentebærende gjeld, og blir å fordele i samsvar med ny rentefordelingsformel.

I henhold til Regnskapsavtale som vedlegg til Utvinningstillatelse, skal renter godskrives/belastes på partenes daglige kontantbalanser hos operatøren (dvs. positive og negative kontantbalanser). Godskrivningen/belastningen av renter beregnes på interne konti hos operatøren som viser daglige kontantbalanser pr. innkalt valuta og/eller på separate bankkonti for fellesoperasjonen. Godskrivningen/belastningen blir bokført som renteinntekter/rentekostnader.

Renter og andre betingelser skal i prinsippet svare til hva et selskap med en tilsvarende pengestrøm ville oppnå i en førsteklasses bank, dog minst tilsvarende den rentegodtgjørelse operatøren oppnår. (I regnskapsavtalen er det nærmere definert hvordan rentefoten skal fastsettes).

Det vil nok fra tid til annen kunne forventes at det for den enkelte utvinningstillatelsen vil kunne være perioder hvor de enkelte partnere har en gjeld til operatøren. Det vil også ut fra ovenstående være klart at dette vil være en rentebærende gjeld, med tilhørende rentekostnader og valutaposter.

OLF kan ikke ut fra Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) eller forslag til forskriftsbestemmelse se at denne gjeldsposten og tilhørende rentekostnader og valutaposter er omtalt. Etter OLFs oppfatning vil det være svært krevende å inkludere denne gjeldsposten i beregningsformelen. Særlig for deltakere i mange lisenser med mange mellomværender med ulike selskaper og i forskjellige valutaer, vil det medføre et omfattende arbeid å beregne gjennomsnittlig gjeld

omregnet til norske kroner. Når disse mellomværende i utgangspunktet skal svinge rundt null for det enkelte selskap, og gjeld og fordringer totalt for hver lisens er like store, vil OLF anbefale at slike mellomværender holdes utenfor begrepet "rentebærende gjeld" etter forskriften.

Omregning av rentebærende gjeld i fremmed valuta

Departementet foreslår under punkt 4 at valutaomregningen av lånesaldo skal skje med en valutakurs som er et volumveid gjennomsnitt av de valutakurser som er brukt ved omregning til norske kroner av årets rentekostnader og valutaposter knyttet til rentebærende gjeld.

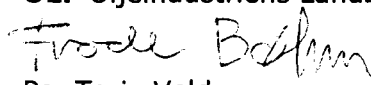
Det gjennomsnittlige lånet i den enkelte valuta regnes om til norske kroner ved å benytte et volumveid gjennomsnitt av de valutakurser som er benyttet ved omregning av rentekostnader og valutaposter for den enkelte lånevaluta til norske kroner. Gjennomsnittsberegningen gjøres ved at valutakursen på de ulike tidspunktene det er renter eller valutaeffekter multipliseres med rente- og valutaeffektene på dette tidspunktet og divideres med de samlede rente- og valutaeffekter for året. Til slutt summeres rentebærende gjeld i de ulike valutaene for å beregne selskapets samlede gjennomsnittlige rentebærende gjeld som skal inngå i formelen etter pskl. § 3 annet ledd.

Departementets forslag til metode for omregning av gjeld i fremmed valuta vil innebære et betydelig merarbeid for mange av OLFs medlemsbedrifter. For gjeldsposter med hyppige endringer i saldo, vil en omregning som foreslått av departementet medføre formler med svært mange ledd for å finne volumveid gjennomsnittlig valutakurs. Dette gjelder også for kortsiktige gjeldsposter i utenlandsk valuta hvor valutagevinster/-tap tas fortløpende. For selskaper med mange gjeldsposter med ulik grad av hyppighet i bevegelser på saldo, vil de foreslåtte reglene medføre et behov for å utvikle nye og krevende datasystemer for å følge opp gjelden på en måte som tilfredsstiller kravene i forskriften. OLF mener dette vil være uforholdsmessig krevende i forhold til den provenyeffekt en vil kunne oppnå ved å bruke en slik detaljert og vanskelig gjennomførbar metode.

OLF vil foreslå at en søker å forenkle metoden for omregning av gjeld i fremmed valuta med hyppige endringer i saldo. Dette kan i en viss forstand gå ut over presisjonen, men ikke i en slik grad at selskapene vil kunne tilpasse seg for å få en spesielt gunstig behandling. For langsiktig gjeld med få bevegelser mener OLF at departementets forslag kan gjennomføres.

Den løsningen som OLF har kommet til for gjeld med hyppige endringer i saldo, vil gi den beste kombinasjonen av å være praktiserbar samtidig som den gir et relativt riktig resultat er en metode som inkluderer to elementer ved beregningen av volumveid gjennomsnittlig valutakurs. Valutakursen fastsettes som et snitt av kursen over den perioden lånet har eksistert gjennom inntektsåret og kursen for omregning av realiserte og urealiserte valutagevinster og -tap ved årets utgang. Dette gjøres ved at pådratte rentekostnader i valuta og realiserte valutagevinster/-tap multipliseres med gjennomsnittlig valutakurs over aktuell periode og urealisert valutagevinst/-tap multipliseres med kurs 31.12 og deretter veies i forhold til relativ størrelse av de to elementene som inngår i formelen.

Med vennlig hilsen
OLF Oljeindustriens Landsforening

Per Terje Vold
Adm. direktør